

Forslag til lov om midlertidige bestemmelser vedrørende påligningen af indkomst- og formueskat til staten.

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 17. december 1953.*)

§ 1.

Bestemmelserne i §§ 4—8, §§ 10—12, § 16 og § 21 i lovbekendtgørelse nr. 435 af 19. december 1952 om midlertidige ændringer i reglerne om påligning af indkomst- og formueskat til staten vil være at bringe til anvendelse ved skatteligningen for skatteåret 1954—55, forsåvidt angår §§ 4, 5 og 21 dog ændret i overensstemmelse med nærværende lovs §§ 2, 3 og 9.

§ 2.

I § 4, stk. 2, i lovbekendtgørelse nr. 435 af 19. december 1952 ændres i teksten under område B. „nærværende lov“ til: „lov nr. 420 af 17. december 1952“.

§ 3.

Bestemmelsen i § 5 i lovbekendtgørelse nr. 435 af 19. december 1952 affattes således:

„Ved skatteansættelsen for skatteåret 1954—55 af personer, der ved begyndelsen af nævnte skatteår oppebærer eller er kendt berettiget til at oppebære aldersrente, invaliderente, den i folkeforsikringslovens § 62 omhandlede ydelse eller hjælp til kronisk syge i henhold til forsorgslovens §§ 247 og 248, eller som på nævnte tidspunkt vil være fyldt 65 år, skal der, alt forsåvidt den pågældendes skattepligtige indkomst ikke overstiger de nedenfor angivne maksimalindkomstbeløb, i selve ansættelsen gives et nedslag for nedsat erhvervsevne. Nedslaget beregnes under hensyn til, om den pågældende efter reglerne i statsskattelovens § 8 skal betragtes som forsørger eller ej, med de nedenfor anførte beløb, dog højst med for-

skellen mellem den pågældendes skattepligtige indkomst og maksimalindkomsten for den gruppe, til hvilken skatteyderen vil være at henføre efter nedenstående regler:

I. Forsørgere.

O m r å d e A.

Københavns, Frederiksberg, Gentofte, Dragør, Gladsaxe, Glostrup, Herlev, Hvidovre, Lyngby-Taarbæk, Rødovre, Store Magleby, Søllerød og Taarnby kommuner:

Maksimalindkomst 7 000 kr. Nedslag 2 900 kr.

O m r å d e B.

Købstadkommunerne, Marstal og de sønderjyske flækker samt hermed sidestillede landkommuner, jfr. lov nr. 149 af 10. april 1922 § 8, stk. 9, således som denne bestemmelse er ændret ved lov nr. 420 af 17. december 1952:

Maksimalindkomst 6 400 kr. Nedslag 2 500 kr.

O m r å d e C.

Øvrige landkommuner:

Maksimalindkomst 5 800 kr. Nedslag 2 100 kr.

II. Ikke-forsørgere.

O m r å d e A.

Maksimalindkomst 4 900 kr. Nedslag 1 800 kr.

O m r å d e B.

Maksimalindkomst 4 600 kr. Nedslag 1 600 kr.

O m r å d e C.

Maksimalindkomst 4 300 kr. Nedslag 1 400 kr.

§ 4.

I § 17, stk. 2, i lovbekendtgørelse nr. 435 af 19. december 1952 ændres i teksten under område B. „nærværende lov“ til: „lov nr. 420 af 17. december 1952“.

*) Se tillæg A. sp. 823; tillæg B. sp. 157; folketingstidende: fremsættelsen sp. 924, 1. behandling sp. 1082, 2. behandling sp. 2005, 3. behandling sp. 2132.